

Бистра.

(Погледва рисунката си съ примръжени клепки). Искамъ да го свърша, че кога доди Еремия да му се похваля.

Баба Спаса.

(Става и гледа рисуваното). Сла Боже, какъ ти идва на ума — Е такъвзи ли щѣ е новиятъ маякъ?

Бистра.

Многи по хубавъ, бабке. Това е само туку тѣй.

Баба Спаса,

(Неудобрително). Ами защо му трѣбваше да го качва чакъ тамъ! Че то тамъ човѣкъ не може да стѣпни. И кой ходи тамъ!

Бистра.

Маякъ трѣбва да бѣде на високо, да грѣе на всѣкъдѣ, а не като стария. Потулили го въ драката низко, че то маякъ ли е? (Възторжено)- Ехъ, да свършатъ новия, че да виднишъ!

Баба Спаса.

Може и тѣй да е, ама туй било е проклетисано. Защо на него и драка не расте?

Бистра.

Защото е много високо.

Баба Спаса.

Не е тѣй. (Охъхря се) Вие младитѣ може много да знаете, ама не е тѣй. Тамъ човѣшки кракъ не е стѣпвалъ. И да видите, че маяка нѣма да се свърше — Проклетото било го казватъ него, знаешъ ли защо?

Бистра.

(Малко съ насмѣшка и любопитство). Защо бабке?